

عنوان مقاله:

موجبات عدم صلاحیت والدین برای حضانت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق، علوم سیاسی، سیاست اسلامی و فقه اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه کاویانی فیضی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حقوق خصوصی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد

لیلا جوانمرد - استادیار، گروه حقوق خصوصی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه لرستان، خرم آباد

خلاصه مقاله:

در حقوق ایران در صورت طلاق والدین تا سن هفت سالگی اولویت حضانت با مادر است و پس از آن با پدر است. در صورت فاقد صلاحیت بودن مادر در برخی شرایط از جمله انحطاط اخلاقی، ابتلا به جنون، ازدواج با فردی دیگر، یا زوال اخلاقی که مصلحت فرزند به خطر افتد و یا وجود سایر شرایط سلب حضانت فرزندان از مادر می توان جدای از اینکه فرزندان کمتر از ۷ سال سن دارند، حضانت را به پدر یا دیگر اقربای کودک واگذار نمود و در صورتی که پدر در مدتی که حضانت بر عهده اوست مبتلا به عدم مواظبت و انحطاط اخلاقی، اعتیاد زیان آور به الکل و... باشد حضانت از وی سلب می شود. همچنین هرگاه در اثر عدم مواظبت یا انحطاط اخلاقی پدر یا مادری که طفل تحت حضانت او است، صحت جسمانی یا تربیت اخلاقی طفل در معرض خطر باشد، محکمه می تواند به تقاضای نزدیکان طفل یا به تقاضای قیم او یا به تقاضای رئیس حوزه قضایی، پس از اثبات این ادعا، قهرا حضانت را سلب نموده و کودک را به فرد دیگری بسپارد

کلمات کلیدی:

حضانت؛ کودک؛ عدم صلاحیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2067818>

